

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

א) ויקרא כב, ג) ויצמות
ט. א) ויקרא כא,
ד) נשמהין רש"ט,
ה) ב"א טס"ף: זו דלן
מכירין, ו) ושמא לא קיט
אלא מאי דאכשר ר"מ ור"ש
בן אלעזר פוסל. מ"ו,

גליון הש"ס

מתני' א"ר יוסי מעשה
בתינוקת. שירדה למלאות
מיה מן המעיין ונאנסה
ואר"י בן גורי אם
רוב העיר משיאים
לכהונה ה"ז תנשא
[לכהונה] אר"י אמר רב

פ"ה א מ"י פ"ט מהל'
אכורי ביאה הלכה
כב טו"ע א"ע סימן ב
סעף ד:

תוספות ר"ד

מתני' א"ר יוסי מעשה
בתינוקת שירדה למלאות
מיה מן המעיין ונאנסה
ואר"י בן גורי אם
רוב העיר משיאים
לכהונה ה"ז תנשא
[לכהונה] אר"י אמר רב

לא משום ממזרות ב'. הא דלא חשיב עמומי ומואזי משום דלא פסיקא דזכרים אסורין ונקבות מותרות ומנרי ולדומי לא חשיב דלינן אסורין אלא עד דור שלישי: **וְרַגְלָן בְּן אֱלֶעָזָר אֹמֵר אִיזוּהִי עֵיסָה בַּלְּ שֶׁנִּשְׁמַע בָּהּ שֶׁכָּפַל חֶלְלָה וְהָאִמְרָת רִישָׁא חֶלְלָה בְּשֵׁר. ה"ג כנל הספרים וצפירוט ר"ח ומפרש כל שנטמע בה ספק חלל הא ודאי חלל פסול והא אמרת רישא חלל כשר והיינו ודאי חלל ואין נראה דמאי פריך מתנא קמא דלמא ת"ק פליג עליה ופירוט הקונטרס וגרסמו עיקר: **ממזר** צווח וחלל שותק איבא בנייהו. תימה דהוה ליה למימר ממזר צווח ושותק וחלל שותק איבא בנייהו דממזר שותק נמי פליגי דהא מכשר ליה ר"ש בן אלעזר: **אבל** ממזר צווח וחלל שותק פסול. ור"ת ממזר צווח מנא ליה דפסל ר"ש בן אלעזר ואומר ר"י מדקתני דמילתיה איזוהי עיסה כל שנטמע בה ספק חלל דלא הוה ליה למימר אלא מכירין ישראל ממזרים שביניהם ואין מכירין חללין ממזרים שביניהם דמינה שמעינן בחלל צווח דכשר כי היכי דלא הולך להשמיענו כל שנטמע בה ספק ממזר אלא ודאי אתא למידק דחלל צווח דוקא כשר הא ממזר צווח פסול: **במסתייה** דלא מפיקנן ליה מקה"ר. ור"ת מה צריך להאי טעמא לימא הא דשתיק משום דאודוי קא מוירי דהא ממזר שותק פסול לת"ק משום דשתיקה כהודאה וה"ה דחלל שותק לר"ש דפסול מהאי טעמא ור"ע"ג דגבי ממזר שותק לדידיה לא הוה שתיקה כהודאה היינו משום דכשר דממזר קלא אית ליה וי"ל דהכי פירושא סבר מסתייה דלא מפיקנן ליה מקהל (כהונה) פ"י אפי' מקהל כהונה אע"פ שזה מתרפו וקורבו חלל סבור דלין מוסיאין אותו מקהל כהונה וסבור אס ליווח יחזרו לזכר הדבר ויפסלוהו וטעם זה שייך גם בממזר שותק לת"ק ולא נאמר דשתיקה כהודאה וכן פירש בקונטרס: **במאן** אי בר"ג אפי"ו ברוב פסולין נמי מבשר. ור"ת והא לא מכשר ברוב פסולין אלא כשטוענת צרי ור"ת לה מיגו דאי צביא אמרה לא נבעלתי או בלא מגו היבא דאיבא למימר בודקת ומונה אבל הכא אפילו טוענת צרי הא לית לה מגו וליבא למימר בודקת ומונה דהא נאנסה ואפי"ו אס נאמר דהכא לא ראוה שנאנסה אלא היא אמרה כן דלית לה מגו א"כ תקשי הלכתא אהלכתא דלקמן פסיק רב הלכה כר' יוסי ולעיל**

פסיק רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ג ואין נראה לומר דפליגי דא"כ מאי מייתי אעובדא דארוס וארוסתו מרב יהודה אמר שמואל וכן לעיל (דף יג.) פריך הלכתא אהלכתא קי"ל כרב נחמן צדיני כו' ואדרבה הא רב פסיק כר' יהושע וקי"ל כרב צאיסורי ויש לומר דהכי פירושו במאן אי כר"ג וצטוענת צרי ובלא ראוה שנאנסה דאיבא מגו אפילו ברוב פסולים נמי מבשר ואיירי נמי כשראוה מדברת דאי לא ראוה מדברת מאי פריך אי כרבי יהושע אפילו ברוב כשרים נמי פסול ומשני אמר

אם רוב העיר. כשרין להשיא בנותיהן ואלמנותיהן לכהונה שאין רוב בני העיר מן הפוסלין אשה לכהונה צביאתן אף זו תישא לכהונה: **גב' דאמר** כמאן. דבעי רוב כשרין: אפילו ברוב פסולין נמי מבשר. דלית ליה העמד אשה על חזקתה: **אמר** ליה הכי אמר כו'. לעולם כרבי יהושע והכא משום דאיבא תרי רובי לכשרות אכשרה וכדרב יהודה. ולקמן [טו.] מפרש טעמא ואיזיל מאי שנא תרי רובי מחד רובא: בקרובות

שמעתי כו'. לקמיה פריך היינו תנא קמא דתנא קמא נמי הכי אמר דמשום דלין בה אחד מכל אלו העירו עליה להכשיר: **מכירין** ישראל ממזרים שביניהם. וספק ממזר יש לך להכשיר דאי ממזר הוה מידע הוה ידעי ציה: **ואין מכירין חללין שביניהם**. וספק חלל יש לך לפסול. ולקמיה פריך הא אמרת רישא איזוהי אלמנת עיסה כל שנטמע בה ספק חלל אלמא ספק חלל כשר: **הא חלל כשר**. משום ספק חלל לא פסיל לה: **מאי שנא הנך**. דפסיל לה ספק לידהו: **דאורייתא**. משום דוודאין פוסלין מן התורה צביאה דנפקא לן ציצמות (דף סח.) מצי תהיה לאיש זרי' כיון שנבעלה לפסול לה פסלה: **חלל נמי**. ודאי פסול מדאוריית' דילפינן לה התם מלא יחלל זרעוהי מקיש זרעו לו מה הוא פוסל צביאתו אף זרעו פוסל והוא גופיה נפקא לן מלא יחלל שני חילולין במשמע אחד לזרעו ואחד לאשתו: **ר"ש בן אלעזר** כו'. סיפא דמילתיה ארישא דמילתיה פריך דקתני סיפא אין מכירין חללין שביניהם משמע אפשר שהיה חלל אצל לא היו מכירין בו אלמא אית ליה דפסיל ורישא אמר איזוהי אלמנת עיסה והכשיר כל שנטמע בה ספק חלל: **אמר** ר' יוחנן ממזר צווח וחלל שותק איבא בנייהו. אדם שכשקורין אותו ממזר הוא צווח וכשקורין אותו חלל שותק איבא בן ר"מ לת"ק ובין תנא קמא דצרייתא אליבא דר"ש בן אלעזר אליבא דר"מ: **תנא קמא סבר** כל פסול דקרו ליה ושתיק פסול. דהודאה היא וכל שאין בה לא משום ממזרות כו' דקאמר אשתיקות קאי: והכי קאמר איזוהי אלמנת עיסה. להכשיר: **כל שאין בה לא שטוק ממזרות ולא שטוק נסיונות**. וכיון דתלה טעמא בשתיקה הוא הדין לכל שמוקי פסול ולא הולך למנות את כולם ובאין הכשירו באשת ספק חלל שאנו מכירין את ספיקו שנתגשרה אמו ספק אצל מי שאין מכירין בו ושמענו שפוסלין אותו ושותק פסול: **וקאמר** ליה ר"מ. דוקא הני אצל שותק חלל לא פסול: **והא דשתיק**. לאו משום דאודי אלא משום דלא איכפת ליה הואיל ולא פסול קהל הוא והיינו דקאמר כל שאין בה אחד מכל אלו שתיקות משיאין בנותיהן לכהונה ואפי"ו יש בו שותק חלל: **וקאמר** ליה ר"ש **למאן קמא**. לאו למאן קמא דצרייתא קאמר דהיא רבנן היא אלא למאן ששנה דצרי ר"מ צבית המדרש ואמר בשם ר"מ שמעתי כל שאין בה כו': **אי שמיע** לך כו'. והכי קאמר איו היא

אלמנת עיסה כל שנטמע בה ספק חלל שאנו מכירין את פסולו שהיתה אמו ספק גרושה אצל שותק חלל ואין אנו מכירין בו פסול כמנא קמא. ומינה דהא פליג רבי מאיר אתנא קמא דאיבו כל פסול דשתיק ציה פסול ולרבי מאיר חלל שותק הוא דפסול דכשר מסתייה דלא מפקי ליה מקהל ואס אני צווח יכרזו עלי ויוודע פסולי צבור ועכשיו אין מכירין ישראל חללין שביניהם אצל שותק ממזר כשר דהאי דשתיק סבר הכל יודעין שאינו ממזר דמכירין ישראל ממזרין שביניהם: **במאן** מן העיין. מן העמטין: **אם** רוב העיר. כשרין להשיא בנותיהן לכהונה שאין רוב בני העיר מן הפוסלין אשה לכהונה צביאתן אף זו תישא לכהונה: **גב' דאמר** כמאן. דבעי רוב כשרין: אפילו ברוב פסולין נמי מבשר. דלית ליה העמד אשה על חזקתה: **אמר** ליה הכי אמר כו'. לעולם כרבי יהושע והכא משום דאיבא תרי רובי לכשרות אכשרה וכדרב יהודה. ולקמן [טו.] מפרש טעמא ואיזיל מאי שנא תרי רובי מחד רובא: בקרובות